

РЕШЕНИЕ

№ 43235

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11286** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във вр. чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Ш. А., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], против решение № 86-ОК/14.10.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради издаването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Твърди се, че интервюиращият орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел обстоятелствата относими към личното положение на жалбоподателя и държавата на произход. Моли съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане по същество на молбата за закрила с вх. № КП-01-7113/26.09.2025г. по описа на ДАБ - МС.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, но не се явява лично и не се представлява.

Ответникът- интервюиращ орган на ДАБ при МС /Н. С./, редовно призован, се представлява от юрк. Й. П., която оспорва жалбата. В хода на устните състезания пледира за нейното отхвърляне и потвърждаване на атакувания акт, поради издаването му при правилно приложение на материалния закон и без да са били допуснати нарушения със съществен характер на процесуалните правила.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните

по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На 24.09.2024 г. от А. Ш. А. е поискано предоставянето на международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин- сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН].

На 09.10.2024г. е проведено интервю с А. Ш. А.. Той е разказал, че е роден и живял в [населено място], И.. Не бил семеен. Завършил през 2023г. Университета в [населено място], специалност „Финанси“, а през 2010 г. завършил и полувисше образование по икономика. Посочва, че е работил като ковач, бояджия, като касиер в супермаркет, а от 2022 г. имал негов магазин за козметика, който се намирал в близост до дома му. Разказва, че е живял нормално в И.. През месец август 2024 г. в Инстаграм пуснали снимка на един човек от фракцията С. А. и отдолу на снимката било написано „Ето го нашият герой ръководител, който се грижи за неговите хора“. По думите на молителя, той отговорил под поста с думите „Той е герой и ръководител на овцете“. Коментарът му бил насочен към М. А. - политик и военно командващ на фракция С. А.. Посочва, че след като получил заплахата, молителят си изтрил собствения профил в Инстаграм и премахнал и самата програма Инстаграм. По думите му на 28.08.2024г. в неговата къща пристигнали двама души, които не се представили, били облечени в черно, с дълги бради, предали на брат му една бележка на която пишело името на молителя и заплахата, че ако остане в И., ще бъде убит, както и псувни по негов адрес. Според лицето, тези двама души били от фракцията С. А., тъй като това било характерно за нея. Заявява, че заплахата била насочена към него специално. Пояснява, че ако останел в И., цялото му семейство щяло да бъде жертва заради него. Твърди, че на следващия ден отишъл в полицейския участък на район „А.“ и подал жалба срещу фракция С. А., като полицаите го посъветвали да изчака решението на съда. След три-четири дни отново ходил до съда и прокурора му казал, че ще вземат мерки срещу тази заплаха, но не му дали никаква гаранция, че ще го защитят или опазят от тези хора. Няколко дни по-късно той продал магазина си на загуба, уредил си място в автобуса и напуснал И.. Според него, проблемът бил религиозен, защото той е сунит, а не шиит. Ако е мюсюлманин-шиит било достатъчно да се извини, за това което е написал, но тъй като бил сунит е заплашван. Твърди, че след като той напуснал И. членовете на семейството му нямали проблеми с фракцията С. А.. Заявява, че тази фракция оперира на цялата територия на И.. Посочва, че ако се върне в И. ще бъде убит сам или с цялото му семейство и държавата няма да го защити. Излага още, че не е имал проблеми заради етническата си принадлежност и не е членувал в политическа партия или организация, не бил арестуван или задържан и не е бил осъждан.

С решение № 4327/29.07.2025 г. председателят на ДАБ при МС е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Ш. А.. Срещу това решение не е била подадена жалба и административният акт е влязъл в сила.

На 26.09.2025 г. А. Ш. А., е подал последваща молба за закрила рег. № КП-01-7113. В нея се излагат обстоятелства свързани с положението в С.. Моли на основание чл. 76б, ал. 1, т. 1 от ЗУБ да бъде допуснато производство по предоставяне на закрила.

На 24.09.2025 г. молителят се е запознал с Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България, удостоверено с негов подпис и с този на преводач. В част „Производство за предоставяне на международна закрила“ - „До произнасянето по молбата Вие сте длъжен да представите своите доказателства, като в случай че не ги представите, произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част

„Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовават на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение“.

С решение № 86-ОК/14.10.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба рег. № КП-01-7113/26.09.2025 г. на А. Ш. А. до производство по предоставяне на международна закрила с аргумент, че не се отриват и лицето не се позовава на нови обстоятелства.

В мотивите на решението, административният орган е посочил, че не се установяват нови обстоятелства по смисъла на закона, наличието на които е предпоставка за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова.

Решението е връчено на адресата му на 28.10.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице – негов адресат, който е неблагоприятно засегнат, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя и респ. да водят до отмяна на акта, съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. В случая, както признава и самият жалбоподател, той не прилага нови писмени доказателства. В действителност той не владее български език /въпреки че е подписал жалбата си до съда, която е на български език/, но чрез преводач се е запознал с приложимите в производството Указания, цитирани по-горе, наясно е със задължението си да представи, дори и без да са поискани от органа, доказателства, удостоверяващи твърденията му.

В този смисъл е необходимо да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба да указват на лицето, че трябва да сочи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че ответникът не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на административното

производство. Според чл.13, ал.2 ЗУБ, преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост, това е въпрос на анализа, който се прави по същество.

Не се установява нарушение и на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ - липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение; присъствал е преводач. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

На трето място, необходимо е да се извърши преценка за законосъобразността на акта за съответствието му с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ. В тази връзка нови факти и обстоятелства се възприемат като „новооткрити“, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при първото разглеждане на молбата за закрила. Таково ново обстоятелство представлява и намирането на нови документи в подкрепа на твърденията на кандидата. По идентичен начин, доказателствата могат да бъдат новооткрити, т.е. издадени преди предходно решение, но кандидатът да се е снабдил с тях след влизането му в сила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в приключилите производства.

В случая не се констатира каквато и да е било промяна в личното положение на А. Ш. А., основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на И., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от водещо значение при извършване на преценката за промяна в личното положение на жалбоподателя. Не са обосновани твърдения за осъществено спрямо А. Ш. А. преследване, поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във вр. ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост.

Ето защо, подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – И.. Тук е мястото да се посочи, че произхода на жалбоподателя е установен по несъмнен начин /лична карта №

199028957836 на Министерство на вътрешните работи, Дирекция по граждански въпроси, паспорти и пребиваване на Република И./, докато в молба вх. № КП-01-7113/26.09.2025г. той твърди, че е гражданин на С. и там живее неговото семейство. Очевидно е, че от лицето се излага противоречива и недостоверна информация, която има за цел единствено да въведе в заблуждение органа, за да се допусне предоставянето на закрила.

Към настоящия момент, с оглед обстановката в И. не са налице основания за преразглеждане на молбата за закрила на жалбоподателя, съответно за допускане на последващата му молба до производство по предоставяне на закрила. От справка с вх. № МД-02-497/18.09.2025 г. за актуалната политическа и икономическа обстановка в И., може да се направи извод за цялостната ситуация по отношение на сигурността в страната. На територията на И. действат множество вътрешни сили за сигурност. Редовните въоръжени сили на И. и вътрешните правоприлагащи органи действат в посока на поддържане на реда, работейки успоредно с Комитета за народна мобилизация - военна организация, съставена от приблизително 60 милиции, известни също като Сили за народна мобилизация (Р. М. Ф., РМФ). В материал на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), е посочено, че в И. се дава приоритет на укрепването на обществените системи и институции за улесняване на включването и предоставянето на качествени обществени услуги на бежанци, търсещи убежище лица, разселени иракчани и приемащи общности, като се обръща внимание на необходимостта от закрила и се насърчава тяхната самостоятелност. В заключение, в И. има условия за безопасен и нормален живот, както и вече изграден политически преход за по-добро бъдеще за гражданите.

Липсват данни по делото, семейните връзки да не могат да се запазят и да се развият в държавата на произход на жалбоподателя. Административният орган, подробно, обстойно и последователно е изследвал твърденията и опасенията на молителя, анализирал е положението в И. и писмените доказателства, поради което е формирал правилен извод, който следва да се потвърди изцяло.

Жалбоподателят не заявява нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК, конкретно за него като личност, които да представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите писмени доказателства, в.т.ч. справка № МД-02-497/18.09.2025 г. Не съществуват никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в тази справка, която на основание чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет се изготвя от Дирекция „Международна дейност“ и включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация.

Не може да се приеме, че със самото си присъствие в родния си [населено място] или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Липсват данни на член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се оборва горното твърдение.

Не са представени и доказателства, които да опровергават извода, че А. Ш. А. е мигрант съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, формира извод, че с твърденията си А. Ш. А. цели допускане на молбата до производство по предоставяне на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за неговото положение или за държавата му по произход.

В заключение: предвид собствената бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е радикално променена, съдът приема, че правилно последващата му молба вх. № КП-01-7113/26.09.2025г. не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Причините за напускане на И. вече са били изложени и обсъдени в предходното административно производство. Оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена изцяло, като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК във вр чл.85, ал.1 ЗУБ,
Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ш. А., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], против **решение № 86-ОК/14.10.2025 г.** на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.85, ал.3 ЗУБ.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: